

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 6 lutego 2013 r.

DOLiS/DEC- 99/13/7042,7043,7044

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2 i art. 22 oraz art. 18 ust. 1 pkt 6, art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani T.C. na przetwarzanie jej danych osobowych przez Pana P.K., sprawującego jednoosobowo funkcję Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej oraz przez Pana R.S. z Kancelarii [...],

- 1) nakazuję Wspólnocie Mieszkaniowej, reprezentowanej przez Pana P.K., sprawującego jednoosobowo funkcję Zarządu Wspólnoty, usunięcie danych osobowych Pani T.C., w zakresie jej numeru telefonu i adresu e-mail ze zbiorów danych prowadzonych przez Wspólnotę,**
- 2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani T.C., zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez Pana P.K., sprawującego jednoosobowo funkcję Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej, zwanej dalej Wspólnotą. Skarżąca podała, że „[p]odobnie jak wszyscy właściciele lokali”, tworzących Wspólnotę, otrzymała zawiadomienie z dnia [...] marca 2011 r. o zebraniu Wspólnoty, które „Pan P.K. wystawił (...) na druku S. Sp. z o.o. pomimo, że firma ta jest jedynie administratorem Wspólnoty”. Do zawiadomienia dołączono m.in. sprawozdanie Zarządu Wspólnoty ze sprawowania zarządu w 2010r. Skarżąca podniosła, że w sprawozdaniu „zamieszczone zostały informacje, w których ujawnione zostały moje dane osobowe w toczących się sporach sądowych między mną a wspomnianą wyżej Wspólnotą. Opisane zostały, w jakich instancjach sądowych toczyły się jakie sprawy, przedmioty tych spraw, kwoty sporu i etapy, na których znajdują się spory sądowe oraz rozstrzygnięcia sądowe. Pragnę nadmienić, że nie wyraziłam w żadnej formie zgody, ani na przetwarzanie moich danych osobowych, ani na przekazywanie ich innym podmiotom”. Według Skarżącej Pan P.K. „kolportując »Sprawozdanie« do wszystkich właścicieli lokali, ani nie dołożył należytej staranności w celu ochrony moich interesów, ani nie zabezpieczył moich danych osobowych pomimo, że taki obowiązek ustawowy na nim spoczywa”. Do skargi załączono kopię sprawozdania.

Pan P.K. w piśmie z dnia [...] czerwca 2011 r. wyjaśnił: • zgodnie z uchwałą Wspólnoty nr [...] z dnia [...] grudnia 2007 r. Zarząd Wspólnoty dnia [...] lutego 2008 r. zawarł umowę o zarządzanie nieruchomością wspólną z „S. sp. z o.o.”, zwaną dalej Zarządcą, i umocował jej Prezesa do występowania w imieniu i na rzecz Wspólnoty, w tym jej reprezentowania na zewnątrz oraz w stosunkach między Wspólnotą a poszczególnymi właścicielami wraz z prawem udzielania dalszych pełnomocnictw pracownikom spółki, • dane osobowe Skarżącej przetwarzane są wyłącznie dla celów prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną, • Zarząd Wspólnoty i Zarządca są „w posiadaniu numeru telefonu oraz adresu mailowego Skarżącej, jednak te dane, udostępnione przez p. T.C. dobrowolnie, nigdy nie były przekazywane żadnej osobie trzeciej, nawet członkom Wspólnoty mieszkaniowej, a służą jedynie do bezpośredniego kontaktu Zarządu Wspólnoty lub Zarządcy ze Skarżącą, w razie nagłej potrzeby np. awarii”, • Zarząd Wspólnoty złożył sprawozdanie z działalności w 2010r. z rocznym sprawozdaniem finansowym na piśmie wszystkim jej członkom i ustnie podczas zebrania Wspólnoty dnia [...] marca 2011 r. Nie wszyscy członkowie Wspólnoty uczestniczą w corocznych zebraniach, „pismna wersja sprawozdania staje się jedynym źródłem wiedzy o sprawach prowadzonych przez Zarząd w imieniu Wspólnoty, oraz o wydatkach przez Wspólnotę poczynionych, a dotyczących zarządu nieruchomością Wspólną”. Koszty Wspólnoty stanowią m.in. wydatki związane z prowadzeniem spraw sądowych, więc jej członkowie „są uprawnieni do posiadania informacji na temat nieujawnionych spraw sądowych i pozwów złożonych przez Wspólnotę oraz tych wytoczonych przeciwko Wspólnocie (...) sprawy sądowe dotyczą m.in. windykacji zadłużenia Pani T.C. wobec Wspólnoty, oraz powództwa Skarżącej przeciwko Wspólnocie o zapłatę kwoty [...] zł (...)”.

GIODO pismem z dnia [...] sierpnia 2011 r. (znak: [...]) zwrócił się do Pana P.K. o zapewnienie zgodności przetwarzania przez Wspólnotę i „S.” Sp. z o.o. danych osobowych członków Wspólnoty z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002r. Nr 101, poz.926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, przez zaniechanie udostępniania dla celów sprawozdawczych danych osobowych członków Wspólnoty w zbyt szerokim zakresie. W odpowiedzi z dnia [...] sierpnia 2012 r. Pan P.K. zobowiązał się do zapewnienia zgodności przetwarzania przez Wspólnotę i Zarządcę danych osobowych członków Wspólnoty poprzez zaniechanie udostępniania danych dla celów sprawozdawczych w zbyt szerokim zakresie, zgodnie z ww. wystąpieniem organu.

Po otrzymaniu pisma organu informującego o ww. wystąpieniu organu i podstawach prawnych przetwarzania danych osobowych przez Wspólnotę Skarżąca pismem z dnia [...] sierpnia 2011 r. wniosła o wydanie decyzji w sprawie skargi, „2. Przedłożenie mi materiału dowodowego zebranego w przedmiotowej sprawie oraz 3. Przedłożenie mi wystąpienia do zarządu Wspólnoty o zapewnienie »adekwatności« danych udostępnianych dla celów sprawozdawczych”. Wezwana do sprecyzowania wniosku Skarżąca pismem z dnia [...] października 2011 r. wniosła o przysłanie na jej adres odpisów dokumentów zgromadzonych w sprawie, „oprócz tych, które zostały przesłane do GIODO przez mnie”. Postanowieniem z dnia [...] listopada 2011 r. (znak: [...]) organ odmówił uwzględnienia wniosku.

W toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie:

1. Skarżąca po skorzystaniu z prawa wglądu do akt wskazała w piśmie z dnia [...] grudnia 2011 r., że nie udostępniała swego numeru telefonu i adresu e-mail nikomu ze Wspólnoty dobrowolnie „ani na zasadzie obowiązku”, zarzuciła niedopełnienie przez Pana P.K. art. 24 ust. 1 ustawy przez niepoinformowanie jej o zbieraniu tych danych, o celu ich zbierania i prawie dostępu do nich. Zarzuciła udostępnienie jej danych osobowych zawartych w ww. sprawozdaniu osobom nieupoważnionym przez „wrzucenie do skrzynek na listy, bez żadnego zabezpieczenia”, bo członkowie Wspólnoty wynajmują swoje mieszkania „poprzez taką dystrybucję, wszelkie

informacje zawarte w sprawozdaniu, udostępnione zostały osobom trzecim”. Podważyła prowadzenie windykacji jej zadłużenia wobec Wspólnoty.

2. W piśmie z dnia [...] stycznia 2012 r. Pan P.K. podał, że Skarżąca przekazała Zarządcy swój numer telefonu komórkowego w czerwcu 2009 r. w biurze Zarządcy w związku z głosowaniem nad uchwałami, „co do którego Skarżąca miała wątpliwości. Skarżąca prosiła o zweryfikowanie dodatkowych dokumentów dotyczących głosowania i jednocześnie podała swój numer telefonu komórkowego. (...) Adres mailowy Skarżącej jest Zarządowi i Zarządcy znany”, bo przesyła ona tą drogą np. odczyty liczników wody znajdujących się w jej lokalu. „Zarządca, w imieniu Zarządu, komunikował się ze Skarżącą za pomocą poczty elektronicznej jednak Skarżąca nigdy nie poinformowała Zarządu/Zarządcy, że nie życzy sobie aby się z nią komunikowano drogą elektroniczną (...) Zarząd/działający w imieniu Zarządu Zarządca, nie udostępnia danych Skarżącej osobom trzecim”. W 2009 r. Zarząd w imieniu Wspólnoty wytoczył powództwo przeciw Skarżącej w sprawie nieuregulowanych zaliczek na koszty zarządu nieruchomością wspólną, świadczenia i fundusz remontowy. Sąd zasądził zapłatę żądanej przez Wspólnotę kwoty z kosztami postępowania sądowego, a „[z]ądanie Skarżącej zwrotu kwoty [...] zł przez Wspólnotę zostało wydzielone przez Sąd ze sprawy windykacyjnej wytoczonej przez Wspólnotę przeciwko Skarżącej i jest przedmiotem odrębnego postępowania (...)”.
3. Skarżąca w piśmie z dnia [...] stycznia 2012 r. podniosła, że w korespondencji do GİODO nie postawiła zarzutów „S. sp. z o.o.”. Dodała: „właściciele lokali wynajmując mieszkania, udostępniają najemcom klucze do skrzynek na listy”, więc mają oni dostęp do korespondencji przychodzącej na adres najmu”. Podniosła, że Pan P.K. udostępnił jej dane osobowe Panu R.S. z Kancelarii [...], „przekazując mu wyroki sądowe zawierające sygnatury akt wraz z uzasadnieniami”.
4. Pełnomocnik Pana R.S. wyjaśniła, że pozyskał on dane osobowe Skarżącej z akt sprawy z jej powództwa przeciwko Wspólnotcie, dostarczonych mu jako biegłemu sądowemu celem wykonania opinii zleconej przez Sąd Rejonowy P. postanowieniem z dnia [...] marca 2011 r. (sygn. akt [...]) w zakresie obejmującym rozliczenia we Wspólnotcie. Podano: „biegły sądowy zobowiązany był do sporządzenia opinii na podstawie m.in. materiałów źródłowych, w tym dokumentacji finansowo-księgowej Wspólnoty Mieszkaniowej prowadzonej przez Zarządcę nieruchomości (a nie od Pana P.K.) i znajdującej się w jego siedzibie. (...) W dokumentach tych znajdowały się m.in. informacje o toczącym się postępowaniu sądowym między Stronami (...). W ocenie biegłego konieczne było uwzględnienie w sporządzonej opinii rozstrzygnięć wydanych już wyroków korzystających z powagi rzeczy osądzonej (...)”. Podano, że Pan R.S. „nie zna Pana P.K. i nigdy nie miał jakiegokolwiek z nim kontaktu”, „nigdy nie przetwarzał i obecnie również nie przetwarza danych osobowych Skarżącej pozyskanych w toku sporządzania” ww. opinii, a dane te „znajdowały się w aktach sądowych, które biegły otrzymał wyłącznie celem sporządzenia opinii”.
5. Pan P.K. w piśmie z dnia [...] marca 2012 r. podniósł, że Zarząd nie udostępnił Panu R.S. wyroków sądowych zawierających sygnatury akt wraz z uzasadnieniami. Do pisma załączono kopię wydanego w dniu [...] grudnia 2009 r. (sygn. akt [...]) przez Sąd Rejonowy P. VII Wydział Grodzki nakazu zapłaty przez Skarżącą Wspólnotcie wskazanej kwoty z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania. Wyjaśnienia w zakresie doręczania korespondencji członkom Wspólnoty przedstawiono szczegółowo w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.
6. Skarżąca w piśmie z dnia [...] marca 2012 r. zanegowała okoliczności udostępnienia Zarządcy numeru telefonu komórkowego. Dodała, że przekazała drogą elektroniczną odczyty z liczników „zgodnie z prośbą zawartą w piśmie administratora”, podnosząc: „przekazywanie przez mnie informacji drogą elektroniczną o odczytach liczników nie oznacza, że automatycznie podałam administratorowi i zarządowi swój adres poczty elektronicznej”.

7. Po skorzystaniu z prawa wglądu do akt Skarżąca w piśmie z dnia [...] maja 2012 r. podważyła wyjaśnienia zarówno Pana P.K., że nie udostępnił jej danych dotyczących orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym Panu R.S., jak i biegłego, podnosząc, że był zobowiązany do sporządzenia opinii nie na podstawie dokumentacji finansowo-księgowej Wspólnoty, lecz akt postępowania sądowego, w którym został powołany, a w nich brak informacji o toczącym się postępowaniu sądowym między nią a Wspólnotą.
8. Wyjaśnienia Zastępcy Przewodniczącego XII Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego P. z dnia [...] lipca 2012r. zawarte są w dalszej części uzasadnienia decyzji.
9. W piśmie z dnia [...] lipca 2012 r. pełnomocnik Pana R.S. podała, że w toku postępowania sądowego Skarżąca kwestionowała opinię biegłego, „zarzucając jej m.in. to, że biegły poszerzył zakres badania ponad dokumenty wyłącznie znajdujące się w aktach sądowych. W toku postępowania sądowego sygn. akt sprawy [...], Sąd orzekający ustosunkował się do zarzutów” Skarżącej wobec opinii biegłego. „Teza dowodowa zakreślająca zakres opinii wyznaczona przez Sąd zmuszała biegłego do badania dokumentów finansowych znajdujących się w siedzibie Wspólnoty (...). Materiały te (...) na wniosek Pani T.C., zostały następnie włączone w całości do akt sprawy i stanowią dowód w sprawie (...) biegły nie kontaktował się w żaden sposób nigdy z Panem P.K. (...) dokumenty źródłowe na wyłączne żądanie biegłego sądowego, a dotyczące (...) Wspólnoty Mieszkaniowej w zakresie niezbędnym do sporządzenia opinii, uzyskał od Administratora Wspólnoty(...). Biegły z analizy akt sprawy [...] dowiedział się, że w ramach powództwa wzajemnego prowadzone było inne postępowanie pod określoną sygnaturą sądową. Zakres opinii i postawiona biegłemu teza dowodowa wymagały zapoznania się z uzasadnieniem wyroku. (...) opinia biegłego (...) była sporządzona wyłącznie na zlecenie Sądu i do sprawy [...] i ściśle z tezą dowodową sformułowaną przez sąd, błędnym jest mniemanie Skarżącej, że w ten sposób doszło do tworzenia zbioru danych (...)”.
10. W piśmie z dnia [...] lipca 2012 r. Pan P.K. powtórzył, że Zarząd i zarządca nie udostępnił biegłemu „wyroków sądowych zawierających sygnatury akt wraz z uzasadnieniami” i „danych osobowych Skarżącej, a tylko dokumenty formalno-prawne oraz księgowe Wspólnoty, o które biegły poprosił celem wydania opinii w sprawie, do zaopiniowania której wyznaczył go sąd”. Wskazano: „Nakaz zapłaty sygn. Akt [...] utracił moc wskutek wniesienia sprzeciwu (...) sąd przeprowadził postępowanie i wydał wyrok co do kwoty [...] zł, którą Skarżąca uznała i dobrowolnie uiszczyła. (...) Nieprawdą jest więc twierdzenie, że Wspólnota reprezentowana przez Zarząd, nie prowadziła windykacji należności w stosunku do Skarżącej”. Dodatkowe wyjaśnienia dotyczące doręczania korespondencji członkom Wspólnoty przytoczono szczegółowo w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.
11. Po zapoznaniu się pełnomocnika Skarżącej dnia [...] września 2012 r. z aktami niniejszej sprawy Skarżąca w piśmie z dnia [...] września 2012 r. podniosła: „W aktach sprawy sygn. [...] nie było innych akt spraw, o innych sygnaturach w tym, żadnych wyroków wraz z uzasadnieniami. (...) Po wybraniu biegłego sądowego przez sąd (...) Sąd przekazał biegłemu 1 tom akt sprawy o sygnaturze [...]. Poza wzmiankami w pismach procesowych, o których mowa w piśmie SSR (...) [ww. piśmie Sądu] oraz w załączniku do pisma [Skarżącej] z dnia [...] listopada 2011 r. nie było w aktach o sygnaturze [...] żadnych innych dowodów dotyczących innych spraw”. Wg Skarżącej biegły w opinii „powoływał i komentował wyroki i uzasadnienia (...) dotyczące takich spraw, jak: sygn. akt [...], sygn. akt [...], sygn. akt [...]”. Skarżąca podała, że na polecenie Sądu ustosunkowała się do opinii biegłego, kwestionując ją w całości. „Wówczas Sąd postanowił zobowiązać Wspólnotę Mieszkaniową do dostarczenia do Sądu całej dokumentacji księgowo-finansowej w celu kolejnego ustosunkowania się przez mnie do tych dokumentów. Po zgłoszeniu przeze mnie w piśmie procesowym z [...] grudnia 2011 r. zarzutów do opinii w świetle przedstawionych przez Wspólnotę Mieszkaniową dokumentów (4 segregatory), Sąd postanowił

ponownie przekazać biegłemu akta sprawy o sygn. [...] i 4 segregatory dokumentów księgowo-finansowych Wspólnoty Mieszkaniowej w celu zapoznania się z nimi”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Przedmiotem postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie jest przetwarzanie danych osobowych Skarżącej przez Pana P.K., sprawującego jednoosobowo funkcję Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej oraz przez biegłego sądowego Pana R.S.

Zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy administratorem danych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. W myśl art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy stosuje się ją również do osób fizycznych i osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych, które mają siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo w państwie trzecim, o ile przetwarzają dane osobowe przy wykorzystaniu środków technicznych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.) ogół właścicieli, których lokale wchodzą w skład określonej nieruchomości, tworzy wspólnotę mieszkaniową. Wspólnota mieszkaniowa może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywana. Z tego wynika, że wspólnota mieszkaniowa posiada przymiot odrębnej jednostki organizacyjnej i zdolność sądową, co pozwala na samodzielne występowanie wspólnoty w postępowaniu sądowym bez konieczności uczestniczenia w każdym wypadku łącznie wszystkich właścicieli lokali. Wspólnota w drodze uchwał nakłada na swych członków określone zobowiązania majątkowe związane m.in. z utrzymaniem i administracją nieruchomością wspólną. W tym zakresie może sądownie dochodzić wykonania tych obowiązków.

Wobec powyższego wspólnota mieszkaniowa jest administratorem danych osób zamieszkałych w lokalach należących do wspólnoty i z tego tytułu spoczywają na niej określone obowiązki wynikające z przepisów prawa, zaś zarząd jest odpowiedzialny za ich realizację i odpowiada za uchybienia w przestrzeganiu przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Według przepisów ustawy o własności lokali, jeżeli lokali wyodrębnionych, wraz z lokalami nie wyodrębnionymi, jest więcej niż siedem, właściciele lokali są obowiązani podjąć uchwałę o wyborze jednoosobowego lub kilkuosobowego zarządu (art. 20 ust. 1), który kieruje sprawami wspólnoty i reprezentuje ją na zewnątrz oraz w stosunkach między wspólnotą a poszczególnymi właścicielami lokali (art. 21 ust.1), czemu nie uchybia prawo i obowiązek każdego właściciela lokalu współdziałania w zarządzie nieruchomością wspólną (art. 27). Każdemu właścicielowi lokalu służy prawo kontroli działalności zarządu (art. 29 ust. 3).

Administratorem danych osobowych Skarżącej, będącej członkiem Wspólnoty Mieszkaniowej jest Wspólnota. Zgodnie z uchwałami [...] z dnia [...] grudnia 2007 r. Wspólnota powołała do pełnienia obowiązków członków Zarządu Pana K.K. i Pana P.K. Po rezygnacji Pana K.K. z funkcji członka Zarządu Wspólnota uchwałą nr [...] z dnia [...] maja 2010 r. ustaliła, że Zarząd będzie jednoosobowy, a funkcję Zarządu będzie pełnił Pan P.K.

Podstawowe obowiązki, jakie musi zawsze spełniać administrator danych, wymienia art. 26 ust. 1 ustawy, który wyznacza główne zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych. Administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były przetwarzane zgodnie z prawem (pkt 1).

Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy administrator danych legitymuje się jedną z materialnych przesłanek dopuszczalności tego procesu, które co do danych zwykłych określa art. 23 ust.1 ustawy, m.in. gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2). Podstawę prawną przetwarzania przez wspólnotę

mieszkańców danych osobowych jej członków stanowią przepisy ustawy o własności lokali, a na mocy jej art. 1 ust. 2 w zakresie w niej nieuregulowanym – przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 ze zm.). Wg przepisów Księgi Drugiej Tytułu I Działu IV kodeksu cywilnego uzasadnione jest, aby współwłaściciele dla prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną oraz efektywnego wykonywania kontroli wydatków znali dane osobowe pozostałych współwłaścicieli, w tym wysokość zadłużenia wobec wspólnoty innych jej członków.

Wspólnota mieszkaniowa jest uprawniona do przetwarzania danych osobowych członków z tytułu zaległości czynszowych na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy (gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą) w związku z art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy, który definiuje prawnie usprawiedliwiony cel jako dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Wspólnota mieszkaniowa dysponuje swoim majątkiem i w drodze uchwał podejmowanych na zebraniach właścicieli nakłada na członków wspólnoty określone zobowiązania majątkowe dotyczące utrzymania i administracji nieruchomością wspólną, jej remontów lub modernizacji. W myśl art. 13 ust. 1 ustawy o własności lokali właściciel ponosi wydatki związane z utrzymaniem jego lokalu, jest obowiązany (...) uczestniczyć w kosztach zarządu związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej (...).

W niniejszej sprawie Skarżąca w skardze zakwestionowała przede wszystkim przetwarzanie przez Pana P.K. jej danych osobowych w sprawozdaniu Zarządu Wspólnoty ze sprawowania zarządu w 2010 r.: „zamieszczone zostały informacje, w których ujawnione zostały moje dane osobowe w toczących się sporach sądowych między mną a (...) Wspólnotą. Opisane zostały, w jakich instancjach sądowych toczyły się jakie sprawy, przedmioty tych spraw, kwoty sporu i etapy, na których znajdują się spory sądowe oraz rozstrzygnięcia sądowe”. Według Skarżącej Pan P.K. „kolportując »Sprawozdanie« do wszystkich właścicieli lokali, ani nie dołożył należytej staranności w celu ochrony moich interesów, ani nie zabezpieczył moich danych osobowych pomimo, że taki obowiązek ustawowy na nim spoczywa”.

Podnieść należy, że dane dotyczące informacji o orzeczeniach wydanych w postępowaniach sądowych należą do danych szczególnie chronionych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy. Przesłanki dopuszczalności przetwarzania takich danych określa art. 27 ust. 2 ustawy, m.in. gdy przepis szczególny innej ustawy zezwala na ich przetwarzanie bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony (pkt 2).

W myśl art. 29 ustawy o własności lokali zarząd lub zarządca, któremu zarząd nieruchomością wspólną powierzono w sposób określony w art. 18 ust. 1, jest obowiązany prowadzić dla każdej nieruchomości wspólnej, określoną przez wspólnotę mieszkaniową, ewidencję pozaksiegową kosztów zarządu nieruchomością wspólną oraz zaliczek uiszczanych na pokrycie tych kosztów, a także rozliczeń z innych tytułów na rzecz nieruchomości wspólnej (ust. 1). Według art. 30 ust. 1 ww. ustawy zarząd lub zarządca, któremu zarząd nieruchomością wspólną powierzono w sposób określony w art. 18 ust. 1, jest obowiązany składać właścicielom lokali roczne sprawozdanie ze swojej działalności (pkt 2), zwoływać zebranie ogółu właścicieli co najmniej raz w roku, nie później niż w pierwszym kwartale każdego roku (pkt 3). W myśl ust. 2 ww. przepisu przedmiotem zebrania, o którym mowa w ust. 1, powinny być w szczególności: sprawozdanie zarządu i podjęcie uchwały w przedmiocie udzielenia mu absolutorium (pkt 3).

Z powołanych przepisów wynika wprost, że prawa członka zarządu nie ulegają zawieszeniu ani wyłączeniu z uwagi na ustanowienie zarządu czy wyznaczenie zarządcy nieruchomości wspólnej. Jeśli jest to niezbędne do współdziałania w zarządzie nieruchomością wspólną oraz do sprawowania kontroli działalności zarządu wspólnoty, każdy jej członek ma prawo do pozyskiwania informacji o sposobie ponoszenia wydatków i ciężarów na utrzymanie wspólnej nieruchomości, natomiast zarząd lub zarządca na żądanie każdego członka wspólnoty ma obowiązek udostępnić dokumentację zawierającą dane o rozliczeniach finansowych poszczególnych właścicieli ze wspólnotą. Efektywna

kontrola możliwa jest jedynie wtedy, gdy członek wspólnoty otrzyma konkretne informacje o stanie majątku (aktywów i pasywów) wspólnoty, który de facto jest majątkiem wszystkich jej członków.

Na uzasadnienie powyższego stanowiska powołać należy wyrok z dnia 2 lipca 2008 r. (sygn. akt II SA/Wa 2007/2007), w którym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że „każdy członek Wspólnoty Mieszkaniowej ma prawo - na podstawie ustawy o własności lokali - zapoznawać się nie tylko z dokumentacją dotyczącą stanu majątkowego Wspólnoty, z księgami i sprawozdaniami, ale również z innymi dokumentami (także pismami) kierowanymi do Wspólnoty Mieszkaniowej (zarządu), a dotyczącymi jej działalności”. Sąd wskazał, że uregulowane w ustawie o własności lokali (art. 27, art. 29 ust. 1, ust. 2, ust. 3) prawo każdego właściciela lokalu do kontroli działalności zarządu wyraża się „m.in. w prawie wglądu do ksiąg i dokumentów oraz sprawozdań. Członek Wspólnoty ma prawo również żądać informacji i wyjaśnień w sprawach związanych z zarządem nieruchomością wspólną”.

Wobec powyższego co do zasady udostępnienie danych osobowych Skarżącej jako członka Wspólnoty w sprawozdaniu ze sprawowania zarządu w 2010 r. wszystkim członkom Wspólnoty na piśmie w celu umożliwienia zapoznania się z nim, jak i podczas zebrania Wspólnoty dnia [...] marca 2011 r., znajduje uzasadnienie w ww. przepisach prawa.

Należy jednak mieć jednocześnie na uwadze art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych. Według niego Wspólnota jako administrator danych swoich członków powinna dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązana zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Podkreślenia wymaga, że adekwatność danych w stosunku do celu ich przetwarzania winna być rozumiana jako równowaga między uprawnieniem osoby do dysponowania swymi danymi a interesem administratora danych. Równowaga będzie zachowana, gdy administrator przetwarza dane (a więc również udostępnia) tylko w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do wypełnienia celu tego działania (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 1 grudnia 2005 r., sygn. akt II SA/Wa 917/2005). W niniejszej sprawie Wspólnota udostępniła imię i nazwisko Skarżącej w celu sprawozdawczym. Jednak wg GIODIO sprawozdanie pozbawione tych danych nie utraciłoby waloru informacyjnego, bo wynikałoby z niego, kiedy, w jakich sprawach i z jakim rezultatem Wspólnota występowała przed sądem. Wobec powyższego nie można uznać udostępnienia ww. danych osobowych za niezbędne, tj. niezastąpione do osiągnięcia zamierzonego przez Wspólnotę celu. Jednocześnie trzeba podkreślić, iż nie ma znaczenia fakt, że przedmiotowe postępowania sądowe były jawne, ponieważ okoliczność ta nie zwalniała Wspólnoty z obowiązku dochowania należytej staranności w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej, czyli zapewnienia, aby dane te były adekwatne do celu, w jakim są przetwarzane (udostępniane).

Jednak w tej sprawie ww. udostępnienie danych osobowych Skarżącej już miało miejsce, więc nie jest możliwe przywrócenie w tej sprawie stanu zgodnego z prawem poprzez wydanie przez GIODO jednego z nakazów określonych w art. 18 ust. 1 ww. ustawy, zwłaszcza nieudostępniania danych osobowych osobom nieupoważnionym (pkt 2). W takiej sytuacji na podstawie art. 19a ust. 1 ustawy w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 12 pkt 6, Generalny Inspektor może kierować do organów państwowych, organów samorządu terytorialnego, państwowych i komunalnych jednostek organizacyjnych, podmiotów niepublicznych realizujących zadania publiczne, osób fizycznych i prawnych, jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi oraz innych podmiotów wystąpienia zmierzające do zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych.

Działając na ww. podstawie Generalny Inspektor pismem z dnia [...] sierpnia 2011 r. zwrócił się do Pana P.K., reprezentującego Zarząd Wspólnoty, o zapewnienie zgodności przetwarzania danych osobowych przez Wspólnotę z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych poprzez zaniechanie udostępniania dla celów sprawozdawczych danych osobowych członków Wspólnoty w zbyt szerokim zakresie.

Zarząd Wspólnoty pismem z dnia [...] sierpnia 2011 r. poinformował GODO, że zobowiązuje się do zapewnienia zgodności przetwarzania przez Wspólnotę oraz Zarządcę danych osobowych członków stosownie do wystąpienia GODO. O uwzględnieniu w działalności Zarządu ww. zaleceń organu świadczy również sprawozdanie z Zarządu Wspólnoty ze sprawowania zarządu za rok 2011, w którym nie powtórzono uchybienia, jakie miało miejsce w roku poprzedzającym, ponieważ w zawartej na stronie 2 informacji o postępowaniu sądowym, w którym stronami są Wspólnota i jeden z właścicieli, a powództwo dotyczy zwrotu na jego rzecz należności we wskazanej wysokości, nie wskazano danych osobowych tego właściciela.

Skarżąca podniosła ponadto zarzut udostępnienia przez Wspólnotę jej danych osobowych osobom nieupoważnionym, tj. najemcom lokali poprzez pozostawienie skierowanej do członków Wspólnoty korespondencji (ww. sprawozdania ze sprawowania zarządu za 2010 r.) w skrzynkach pocztowych nieruchomości należącej do Wspólnoty, bo dostęp do nich mają nie tylko członkowie Wspólnoty będący właścicielami lokali, ale również ich najemcy.

W związku z powyższym wskazać należy, że administrator danych - oprócz legitymowania się przynajmniej jedną z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy - ma ponadto stosownie do art. 36 ustawy obowiązek zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, a w szczególności zabezpieczenia danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym. Wybór środków gwarantujących przetwarzanym danym optymalny stopień zabezpieczenia pozostawiono do uznania administratorowi danych.

Pan P.K. wyjaśnił, że korespondencja kierowana do członków Wspólnoty jest dostarczana „za pośrednictwem Poczty Polskiej lub osobiście przez Zarząd, lub działającego w jego imieniu Zarządcę (...) do (euro)skrzynek pocztowych zamkniętych na klucz, którymi dysponuje jedynie właściciel nieruchomości lub osoba przez właściciela upoważniona. Nie ma możliwości aby dokumenty trafiły w ręce osoby nieupoważnionej – w żaden sposób korespondencji ze skrzynki wyjąć nie można bez użycia indywidualnie dopasowanego do tej skrzynki klucza lub bez włamania”. Dodał, że: „Obowiązkiem Zarządu/Zarządcy jest kierowanie wszelkiej korespondencji dotyczącej Wspólnoty do właścicieli nieruchomości na podane adresy korespondencyjne (...) Jeśli właściciel lokalu nie upoważnia najemcy do odbioru jego korespondencji (...) nie przekazuje mu kluczy do skrzynki pocztowej (...) Osoba nieupoważniona nie ma zatem prawa wglądu w dokumentację lokali mieszkalnych oraz kierowanej do właścicieli dokumentacji Wspólnoty. Właściciele, poprzez montaż (euro)skrzynek pocztowych zamkniętych na klucz, właściwie zabezpieczyli własną korespondencję przed jej kradzieżą i udostępnieniem osobom trzecim (...) Zarząd/Zarządcą, wrzucając korespondencję do indywidualnych zamykanych na klucz skrzynek w sposób właściwy tą korespondencję zabezpiecza”.

Jak stwierdził WSA w ww. orzeczeniu: „kwestia odbioru korespondencji przez upoważnioną osobę, co również podnoszono w skardze, nie podlega ocenie na gruncie ustawy o ochronie danych osobowych”. W ocenie Generalnego Inspektora nie można czynić Zarządu Wspólnoty, jako nadawcy korespondencji kierowanej do członków Wspólnoty, odpowiedzialnym za to, czy, a jeżeli tak, to komu właściciele lokali udostępniają zawarte w tej korespondencji dane osobowe lub umożliwiają do nich dostęp (np. najemcom ich lokali, odbierającym korespondencję adresowaną do członków Wspólnoty, pozostawianą w skrzynkach pocztowych). Korespondencja adresowana do członków Wspólnoty została umieszczona w należących do nich zamkniętych indywidualnych skrzynkach pocztowych, więc nie można zarzucić Wspólnocie niedopełnienia spoczywającego na tym podmiocie niej jako administratorze danych obowiązku należytego zabezpieczenia przetwarzanych danych przed udostępnieniem osobom nieupoważnionym.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącej dotyczących przetwarzania przez Pana P.K., reprezentującego Zarząd Wspólnoty, jej numeru telefonu i adresu e-mail, stwierdzić należy na

podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, że zachodzą sprzeczności pomiędzy wyjaśnieniami Skarżącej oraz Zarządu Wspólnoty co do okoliczności pozyskania tych danych.

Podkreślić należy, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie niebudzących wątpliwości dowodów i nie może w tym zakresie poprzestać na uprawdopodobnieniu, chyba że przepisy Kpa stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. III SA 5417/98) uznał: „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Wobec braku jednoznacznych dowodów potwierdzających dobrowolne udostępnienie przez Skarżącą ww. danych Wspólnocie stwierdzić należy, że nie została spełniona przesłanka jej zgody jako osoby, której dane dotyczą, na ich przetwarzanie (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy). Jednocześnie nie zachodzi w tym zakresie żadna z pozostałych okoliczności zezwalających na przetwarzanie danych osobowych określonych w art. 23 ust. 1 pkt 2-5 ustawy. W szczególności przetwarzanie tych danych nie jest niezbędne dla realizacji uprawnień i obowiązków Wspólnoty.

Z uwagi na brak podstaw do przetwarzania przez Wspólnotę danych osobowych Skarżącej w zakresie jej numeru telefonu oraz adresu e-mail konieczne jest skorzystanie przez Generalnego Inspektora z kompetencji określonej w art. 18 ust. 1 pkt 6 ustawy i nakazanie Wspólnocie, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócenia w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie jej danych osobowych w ww. zakresie.

W toku postępowania prowadzonego przez GIODO Skarżąca podniosła zarzut przetwarzania jej danych osobowych przez Pana R.S., biegłego sądowego, który sporządził opinię na zlecenie Sądu Rejonowego P. w sprawie o sygn. akt [...]. Sąd postanowieniem z dnia [...] marca 2011 r. dopuścił „dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego z dziedziny rachunkowości na okoliczność ustalenia, czy należy się powódce [Skarżącej] wypłata zysku osiągniętego przez pozwaną wspólnotę za lata 2007-2009, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości oraz czy należy się powódce za lata 2007-2009 zwrot nadpłat, o których mowa na stronie 11 jej pisma procesowego z dnia [...] maja 2010 r., a jeżeli tak, to konkretnie których i w jakiej wysokości”.

Zgodnie z art. 278 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz.296 ze zm.) w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii (§ 1). Sąd oznaczy, czy opinia ma być przedstawiona ustnie, czy na piśmie (§ 3). W myśl art. 284 tej ustawy sąd może zarządzić okazanie biegłemu akt sprawy i przedmiotu oględzin oraz zarządzić, aby brał udział w postępowaniu dowodowym. Zgodnie z § 96 ustawy z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38, poz. 249 ze zm.) przewodniczący posiedzenia może zarządzić wydanie lub przesłanie akt biegłemu, jeżeli wymagają tego okoliczności sprawy (ust. 4). Zarządzając wydanie lub przesłanie akt, przewodniczący wydziału wyznacza termin, w którym akta powinny być zwrócone (ust. 5).

Jak wynika z uznanych przez Generalnego Inspektora za wiarygodne wyjaśnień udzielonych w toku niniejszego postępowania przez Zastępcę Przewodniczącego XII Wydziału Cywilnego ww. sądu rejonowego, na podstawie ww. przepisów zarządzeniami przewodniczącego tego wydziału w sprawie o sygn. akt [...] udostępniono biegłemu R.S. akta tej sprawy (uprzednio o sygn. akt [...]) na potrzeby sporządzenia ww. opinii. Biegłemu udostępniono akta wraz z dokumentacją księgową złożoną przez strony w toku postępowania sądowego. Wskazano, że te akta „zawierają dane dotyczące sporów sądowych pomiędzy skarżącą a Wspólnotą mieszkaniową, albowiem pozew skarżącej inicjujący niniejszy proces został złożony pierwotnie do sprawy o sygn. [...] (następnie [...]) (...) z powództwa Wspólnoty przeciwko skarżącej, a następnie z niej wyłączony. (...) Sprawa sygn. akt [...] ([...]) została również przywołana przez skarżącą w jej piśmie z dnia [...] listopada

2010 r.” oraz przez pozwaną Wspólnotę w piśmie z dnia [...] listopada 2010 r., która „na uzasadnienie swojego stanowiska procesowego przywoływała również sygnaturę sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w P. – [...] (...). w toku postępowania pomiędzy stronami wymienianie były dalsze pisma procesowe, w których przywoływane były owe procesy. Pisma te, znajdujące się w aktach sprawy i stanowiące ich część, zostały udostępnione biegłemu na potrzeby sporządzenia opinii. (...). skarżąca podnosiła szereg zarzutów wobec opinii biegłego, w tym zarzut, iż biegły sporządzając opinię oparł się na dokumentach otrzymanych od strony pozwanej, niezgromadzonych w toku niniejszego procesu i w związku z tym nie dołączonych do akt sprawy, w tym wyrokach, które zapadły w cytowanych wyżej postępowaniach. Ostatecznie skarżąca zarzuciła biegłemu, iż biegły wykorzystał jej dane osobowe »w korespondencji z nią oraz wyroki sądowe z sygnaturami akt w toczących się w latach poprzednich sporach sądowych pomiędzy powódką a pozwaną« (...) w toku postępowania cywilnego Sąd nie oddał zarzutów stron skierowanych przeciwko opinii biegłego, a jedynie może uwzględnić lub oddalić wnioski procesowe stron sformułowane w oparciu o te zarzuty. (...) brak było jakichkolwiek podstaw do oddalenia zarzutu powódki naruszenia przez biegłego obowiązku z art. 25 ust. 1 ustawy (...) i decyzja taka istotnie nie zapadła”.

Sama Skarżąca wskazała, że po zakwestionowaniu przez nią opinii biegłego sąd zobowiązał Wspólnotę do dostarczenia całej dokumentacji księgowo-finansowej, która została włączona do akt sprawy, a następnie udostępniona biegłemu przez sąd. Na powyższe okoliczności wskazano również w wyjaśnieniach pełnomocnika Pana R.S., w których ponadto podano, że teza dowodowa sformułowana przez ww. sąd „zmuszała biegłego do badania dokumentów finansowych znajdujących się w siedzibie Wspólnoty”. Podkreślono, że Pana R.S. nie kontaktował się nigdy z Panem P.K., co ten ostatni potwierdził. Niezasadny jest zatem zarzut Skarżącej, jakoby Pan P.K. udostępnił biegłemu jej dane osobowe dotyczące orzeczeń sądowych. Z kolei zarzucając udostępnienie ich najemcy lokalu we Wspólnocie, Skarżąca nie zindywidualizowała tej osoby, natomiast do zarzutu udostępnienia najemcom korespondencji zawierającej dane osobowe Skarżącej Generalny Inspektor odniósł się powyżej.

Podkreślenia wymaga, że GIODO nie jest uprawniony do oceniania prawidłowości czynności procesowych podejmowanych przez inne organy (w tym sądy powszechne) w ramach kompetencji przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa i do badania merytorycznej zasadności prowadzonych przez nie postępowań. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2001r. (sygn. akt II SA 401/00) orzekł: „(...)Generalny Inspektor (...)nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”. Takie stanowisko NSA zajął też w wyrokach z dnia 26 lutego 2009r. (sygn. akt I OSK 544/2008) i z dnia 11 stycznia 2010r. (sygn. akt I OSK 1453/09).

Wskazać należy, że sposób działania sądu cywilnego podlega kontroli wyłącznie przez organ wyższej instancji w trybie i na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) oraz Kodeksu postępowania cywilnego. Ocena materiału dowodowego zebranego w toku i na potrzeby postępowania sądowego należy do sądu, który po dokonaniu selekcji faktów i dowodów (w tym opinii biegłego) pod kątem ich znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy może dowody uznać lub odrzucić. Jak orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 grudnia 2002 r. (sygn. II SA 3087/01): „(...) to, czy jakaś okoliczność ma znaczenie dla sprawy, określa samodzielnie skład orzekający. W działalność tę nie może ingerować organ administracji, jakim jest Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych. Zaprzeczyłoby to bowiem konstytucyjnej zasadzie niezawisłości sądów wynikającej z art. 178 ust. 1 Konstytucji RP”.

W świetle ustalonych okoliczności sprawy na szczególną uwagę zasługuje konkluzja zawarta w uzasadnieniu ww. wyroku WSA z dnia 2 lipca 2008 r: „Podkreślenia wymaga jednakże, iż kwestia relacji pomiędzy skarżącymi, jako członkami Wspólnoty Mieszkaniowej a jej zarządem, konflikty wewnątrz Wspólnoty (...) nie mogły być przedmiotem oceny GODO. Organ ten nie ma bowiem uprawnień do rozstrzygania tego rodzaju zagadnień”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).